

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
ŘÍJEN 2014*** ROČNÍK XV.*** ČÍSLO 10

Cítát inspirující:

Nebijte mě, otče, už nikdy nebudu psát verše.

P. Ovidius Naso

Miroslav HARCUBA

ČLOVĚK

To jsem já – člověk
na celé té zemi.

Jak na louce kvítí
mezi lidmi všemi.
Když nám slunce svítí,
potom dobře je mi.

Snad to každý vidí,
sám člověk nic neznamená
v společnosti lidí
je ta pravá cena.

HANBA MUŽŮM ...

Ne, nechci se vracet k Jiráskovým Starým pověstem českým, abych připomenul vládnutí kněžny Libuše, to jsem se jen tak trochu porozhlédl po českých knihkupectvích, abych zjistil, jak si vede současná česká prozaická tvorba. A vzal jsem si na mušku autory a autorky, kteří do světa české literatury vstoupili až po roce 1989.

Možná je to jen můj špatný odhad, v poslední době jsem se právě na tento druh tvorby zaměřil, ale musím konstatovat, že české próze vládnou ženy autorky.

Vzpomínám si třeba na nedávno vydaný „Medvědí tanec“ Ireny Douskové, významnou prvotinu Aleny Mornštajnové „Slepá mapa“, Markéty Pilátové „Tsunami blues“, „Macocho“ Petry Hůlové, ale i její další věci, knihy Kateřiny Tučkové, Radky Denemarkové, a to je jen opravdu první letný nástřel autorek, které mě napadly a jejichž knihy jsem v poslední době četl.

Nechci nijak upřít knihy mužů autorů, ale přiznám se, že mě zdaleka jejich knihy neoslovily (např. Jaroslav Rudiš Národní třída).

Nechci se vydávat za literárního kritika, je to jen můj postřeh čtenáře, který se snaží zorientovat v české současné produkci knih. A pokud mám zmínit knihu autora muže, která mě zaujala, tak bych určitě vzpomenul Jana Trachtu „Tichý dech“ (Zápisky českého lékaře z Afriky a z Haiti – viz minulá Kobra), ale to je spíše autobiografický deník (mimořadně zase u toho asistovala vzpomínaná Petra Hůlová).

V každém případě je dobré, když autor zná díla svých současníků. Stalo se mi nedávno, že jsem se sešel s několika lidmi, kteří se považují za spisovatele. Dali jsme se do řeči a já začal téma současných knih, co jsem četl, co mě zaujalo, co nezaujalo.

Byl to docela trapný monolog, neboť oni kolegové na moje otázky, zda četli toho či onoho autora, tu či onu knihu, jen kroutili hlavami.

Václav

Z historie LiSU:

HARCUBA Miroslav (1934 - 1993)

Zakládající člen spolku a člen až do své smrti. Žil v Jičíně a pracoval jako technický pracovník v Agrostroji Jičín. Psal poezii.

Publikoval v podnikovém časopise Agrostroják a v oblastních novinách (Předvoj, Český ráj). Spolupodílel se na almanachu Pod Valdickou branou (1992).

VÍTE, ŽE ...

- Bohumír Procházka se zúčastnil Martinské poetické jeseně v Martině, která se konala ve dnech 19. až 21. září 2014. Články o akci napsal pro Jičínský deník pod názvem „Návštěva Martina aneb Slovensko dnes“ (viz pondělí 29. září 2014

http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/navsteva-martina-aneb-slovensko-dnes-20140929.html) a pro Prochoroviny (říjen 2014)

(<http://www.mojejicinsko.cz/index.php/prochoroviny>).

- O knize Václava France „Krása“ vyšla recenze v bulletinu Střediska východočeských spisovatelů „Kruh“ (č. 37, vyšlo září 2014). Autorem je František Uher.

- Dana Beranová vystoupila společně se skupinou Ze šuplíku na festivalu Jičín – město pohádky, kde společně představili svoji festivalovou píseň „Světýlková“. Viz <http://zesupliku.cz/> .

- Václav Franc uveřejnil v Jičínském deníku v pátek 26. září 2014 článek o knize Josefa Jindry „Verše o lásce“ pod názvem „Kateřina Krausová dooblekla verše Josefa Jindry“ (článek společně s Ivou Kovářovou) http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/katerina-krausova-dooblekla-verse-josefa-jindry-20140926.html

- Václav Franc získal čestné uznání na Mělnickém Pegasu 2014 v kategorii „D“ za soubor básní „Umělecký epitař.“ Vyhlášení se konalo v sobotu 4. října 2014. Oceněné práce a báseň Václava France „Stmívání“ vyšla ve sborníku.

- Bohumír Procházka uveřejnil v časopise Knižní novinky (č.19, vyšlo 29.zář 2014) článek o knižním veletrhu v Lysé nad Labem „Knihy + kotle = a jde to“ - viz celý článek najdete na stránkách <http://www.sckn.cz/content/casopis/file-1056.pdf>

- V knihovnicko – informačním zpravodaji „U nás“ (vydává SVK Hradec Králové, Ročník 24 (2014), Číslo 3 - vydáno 18.9.2014) vyšel článek bývalého peckovského knihovníka Petra Pavla „O tom, jak přišla na svět knížka Peckovské vesnice aneb Jak laici dělali knihu“, který pojednává o knížce Petra Pavla a Naděždy Hamanové „Peckovské vesnice: pohledy do historie vesnic na Peckovsku.“ (Vyd. 1. Zlín: Tigris, 2013, 237 s.) , celý článek najdete na <http://www.svkhk.cz/Pro-knihovny/Zpravodaj-U-nas/Clanek.aspx?id=20140329> .

Václav

ČAJ č. 97 – MARIE VESELÁ

Říjnový host ČAJe pochází z Moravy, jak prozrazuje úryvek úvodní básně „Píseň o zlatohlávkovi.“ Autorkou je brněnská básnířka a organizátorka literárních pořadů Marie Veselá. S její tvorbou se můžete blíže seznámit prostřednictvím básní, ve kterých autorka nezapře lásku k rodnému kraji.

Rozhovor poskytla pardubická organizátorka literárního života, členka Střediska Východočeských spisovatelů Hana Cihlová. I když sama nepíše, v rozhovoru přiznává: „Nedovedu si dost dobře život bez knihy představit!“

Letošní rok patří i výročí Bohumila Hrabala. V Nymburce o něm ví hodně Jan Řehounek, sám s mistrem měl možnost rozmlouvat a pamatuje si na něj z dob, kdy byl klukem. A tak rád zavzpomínal: „Na všechna naše setkání vzpomínám jako na vzácné chvílky strávené se skvělým a moudrým člověkem!“

Tvorbu domácích autorů tentokrát zachraňuje jubilant Josef Jindra, kterému k jeho významnému výročí přeji vše nejlepší. Představuje se básněmi „Kdybych byl rytířem“ a „Lethé - řeka zapomnění.“

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Haruki MURAKAMI: NA JIH OD HRANIC, NA ZÁPAD OD SLUNCE

Vydalo nakladatelství Euromedia Group k.s. - Odeon v roce 2008
v překladu Tomáše Jurkoviče.

O knize japonského spisovatele Haruki Murakamim „1Q84“ jsem před časem psal v Kobře. Rád jsem se začel do jeho další knihy, i když v českém překladu vyšla mnohem dřív než jeho známější knížka.

Hlavní hrdina této knihy je mladý muž Hadžime, který po letech vzpomíná na svoje dětství a mládí, do kterého významně zasáhla dívka Šimamoto. Oba jsou jedináčci, oba prožívají podobné pocity, ale vzhledem k nízkému věku (pouhých dvanáct let) mezi nimi nedojde k milostnému vztahu, ale jen k podivnému druhu přátelství na celý život. Oba se sice rozcházejí, studují na jiných školách, Hadžime prožívá svůj vztah k jiné dívce, který končí rozchodem, aby se nakonec oženil s Jukimo a má s ní dvě dcery. Opouští, na návrh tchána, nepříliš úspěšné zaměstnání a stává se provozovatelem jazzového baru. Stává se úspěšným mužem, až se jednoho dne v baru objeví tajemná Šimamoto. Pomalu odhaluje svoji minulost a má na Hadžima stále silný vliv. Ten se stále víc a víc vrací do dětství, přehodnocuje svoje rozhodnutí vůči ostatním ženám.

Úspěšný mladý třicátník si uvědomuje, že je před velkým rozhodnutím, pro kterou ženu se vlastně rozhodnout.

A právě ona osudová noc rozhodne. Víc neprozradím, to už nechám na vás čtenářích.

Osobně mě zaujala i pasáž, kde Hadžim promlouvá se svojí ženou Jukiko, vz str. 165-166, cituji: „Chtěla jsem se zabít, tak jsem si připadala sama a opuštěná. Umřít mi nepřipadalo vůbec těžké. Zmizela ze mě všechna chuť do života, byla jsem jako vydýchaná místnost. Smrt mi připadala jednoduchá a snadná. Dokonce jsem už ani nemyslela na děti, co by se s nimi stalo. Tak jsem na tom byla zle. Věděls to vůbec?“

Václav

Daniel PÍSKOVSKÝ – SEBEVRAŽDA

Vydalo nakladatelství Akcent v Třebíči v roce 2014

Daniel Pískovský přišel ve své čtvrté knize s originálním tématem sebevraždy. Servíruje ji čtenáři na sedm způsobů, přičemž šest z nich je současných a ta „Poslední“ (tak se jmenuje) je nadčasová. Autor ve sci-fi žánru líčí, na co se „můžete těšit“ v budoucnosti.

Pískovský bere knihu s nadhledem a tragikomickým humorem, alespoň v některých povídkách. Třeba v úvodní „Politické“, kde hlavní postava pana Páteře bojuje s korupcí, stejně jako představitelé „Sociálně Solidární Spravedlivé Seriózní Strany“, nakonec vymýcení korupce mají jako „kruciólní úkol strany“, ale pánové Vyžířka a jemu podobní boj s korupcí chápou po svém.

„Neuskutečněná“ je o muži, který by rád odešel dobrovolně z tohoto světa, ale nějak se mu nedaří, až nakonec zjistí „že nechce umřít“, ale to už bývá obvykle pozdě.

„Erotická“ je o muži, který nemůže zapomenout na svoji dávnou lásku Kláru, „Smolná“ se mi velmi líbí, i když je to smutná výpověď o vztahu mladých manželů, kde alkohol způsobí rodinnou tragédii. V „Zákeřné“ se dva muži snaží užít trochu adrenalinu a přilepšit rodině, zatímco sedmnáctiletá syn Jakub, ale to bych prozrazoval příliš.

V „Jedničkové“ se Pískovský jako by vrací ke své předchozí knize, opět je to o vztahu ženatého muže k ženám, především nové kolegyni v práci, ale autor radí „nikdy se nezapomeňte odhlásit z facebooku ...“

Dalo by se říci Pískovský sedmkrát jinak, ale vždy přesvědčivý, myslím si, že si s tématem zdárně poradil, možná by to ani „kámoši z NASA nenapsali líp,“ pochopitelně parafrázuji poslední povídku „Poslední“.

A nakonec poučení přímo od autora: „Výhodou úspěšně vykonané sebevraždy je skutečnost, že svého činu nebudete nikdy litovat.“ V každém případě knihu doporučuji jako zajímavé čtení, nikoliv jako návod k sebevraždě!

Václav

JOSEF JINDRA – VERŠE O LÁSCE

Sobotecký básník Josef Jindra na prahu osmdesátky vydal ve spolupráci s tiskárnou Presstar s.r.o na sklonku prázdnin svoji čtvrtou sbírku poezie „Verše o lásce“.

Láska je autorovo věčné téma, nakonec v úvodním slově sám přiznává, že v této sbírce jsou i verše již uveřejněné v předchozích sbírkách „Střídavě oblačno“, „Bělení prádla“ a „Střípky v zemi.“

Autor nahlíží na lásku různým pohledem, od mladého dychtivého jinocha až ke zmoudřelému člověku, který, ač poučen životem, nechává se stále překvapovat nejrozmanitějšími podobami lásky.

Třeba v básni „Kvašení vína“, kde láska teprve dozrává, autor se až vzrušeně vyznává : „Měla jsi oči z ostružin/ a malinová ústa/ Bublínky z vína vzpomínek/ překotně mění si místa“. Jako by se spolu se Šrámkem vyznával ze svých prvních platonických lásek. Vždyť dobře ví „Jak chutná báseň“ („V dětských hrách lásky/zamkla jsi ústa/ k polibku svolíš/ až řeknu rým“).

A autor nejenže dobře ví, jak chutná rým, ale na cestě za láskou se rychle učí, poznává milostnou poezii, která přechází od dětského škádlení až k opravdové lásce (viz báseň „Fotografie“ :Vysnil bych tě v polospánku/ bez šatů a bez opánek/ stála bys mi cudně/ u postele.) či v „Záludné anatomii.“ A jestli jsem zmiňoval Šrámka, pak z básně „V poledním lese“ je přímo přítomen (Průhledný podfuk/ chtěl podstrčit nám/vlákat nás do luk/ a s lesem být sám).

Pochopitelně nechybí ani sobotecká scenérie třeba v básni „Lavička pod Humprechtem“ či „Píseň o smutném ovčákovi“, ale i současná láska, strohá na slova, takže „Láska v SMS.“

Jedním z vrcholů, podle mého názoru je báseň „Milenka letní noc“ (... můj mileneček mnou propluje/a ráno/svitem unavený/zajde v mé lůno/spát/) či báseň „Kdo začíná svíce“ (Půlnoční stesk slunečnice/se fatamorgánou zvlíní/v spirálu tvaru tanečnice/k neutančení/). Líbí se mi poetické obraty v básních „Jsi bitevní loď“ (Schoulená do polibku) či „Smutná neznámá“ (Slíbám tvý slzy/napuchlý lítosti/) či „Dva bílé zvony“ (Dva bílé džbány mění tvar/mám v dlaních věčnou vinu/tu vinu hnětl Stvořitel/na Evě z kaolinu/)

Autor se dokáže poezií bavit a zasmát se jako v básni „Jak se žena líbat má“ či v „Inzerátu“ (Hledám dnes dva štěpné rýmy./Mám vznešenou myšlenku/ Peníze si vypůjčuji/ na náročnou milenku) či „Polní pych“ (Byl by to přece polní pych/prostoto moje svatá!/Jenže ta ústa líbal bych./ i kdyby byla jedovatá /)

Až se nakonec autor vrací ze světa fantazie, aby zakotvil v domovském přístavu, ke své ženě s vyznáním (báseň „Chobotnice“ „Chobotničko milá má,/ rád jsem, že tě mám doma!“ či v závěrečné básni „Jenom sedmikrásku“ (Má dobrá žena/často říká/že na hřbitov/ se růže nosí/ už jen pro hrobníka/ Ted' raděj každé ráno/ malou sedmikrásku/ ať v chudých soustech života/ si vychutnám/ tvou lásku.“

V úvodní promluvě Josef Jindra přiznává, že „veršů o lásce není nikdy dost!“ , nechť tedy sbírka soboteckého barda je dalším střípkem na věčné pouti za nehynoucí láskou.

Sbírku ilustrovala Kateřina Krausová.

Václav

Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně

Vás srdečně zve

v úterý 14. října 2014

na pořad spojený se křtem stejnojmenné knihy

VERŠE O LÁSCE

Poezie Josefa Jindry - Soboteckého

pro srdce neokoralá

a chvějící se láskou v každém věku

Recitují : Pavlína Havlová (z Bousova a ze Sobotky)

Josef Horáček (z Jičína a ze Sobotky)

Josef Jindra (z Turnova a ze Sobotky)

Klavír: Eliška Frydrychová (ze Sobotky)

Sál knihovny od 17.30 hodin

14. ŘEHEČSKÁ SLEPICE 2015

Sdružení rodáků a přátel Řehče vyhlašuje 14. ročník literární soutěže ŘEHEČSKÁ SLEPICE 2015!

Motto 14. ročníku: „SEDM DIVŮ ŘEHČE!“

Uzávěrka soutěže je v pátek 9. ledna 2015.

Vypisujeme soutěž ve třech kategoriích: 1. kategorie – poezie – na téma: Poezie o místech srdci blízkých. Rozsah práce – maximálně tři básně (do dvou stran A4 – psáno na stroji nebo PC).

2. kategorie – próza – na téma: Historiky z dovolené a cestování.

Rozsah práce – maximálně tři strany formátu A4 (psáno na stroji nebo PC). V 1. a 2. kategorii má vyhlašovatel na mysli především

příspěvky humorné, ve kterých nebude chybět vtip, legrace, nadsázka, ironie, recese, prostě sranda.

3. kategorie – písňový text – na motiv lidové písně „Pod našima okny teče vodička...“. Předpokládáme minimálně tři sloky písně.

Tuto kategorii bude hodnotit Řehčské kvarteto (ŘQ), takže jeho členové jsou ze soutěže vyřazeni. ŘQ si vyhrazuje na svých koncertech uvádět vítězné texty písně s uvedením jména autora a zdrojem vzniku. Čímž bude zaručena publicita autora i celé soutěže po celé ČR, popř. i v zahraničí. Soutěž je anonymní a je určena neprofesionálním autorům z České republiky, bez věkového omezení. Práce, které nebudou splňovat zadání soutěže, pořadatelé ze soutěže vyřadí (příspěvky nepsané na stroji či počítači, větší rozsah práce atp.).

Soutěžící označí práce vlastním heslem, kategorií (do které práci přihlašuje) a přiloží zalepenou obálku označenou týmž heslem, v níž uvede jméno a příjmení, rok narození, povolání, kategorii, adresu s PSČ a svůj podpis, kterým se zavazuje, že souhlasí s podmínkami soutěže. Soutěžní práci přiloží ve čtyřech výtiscích. Pokud nám pošlete svoje práce zároveň na CD (disketě apod.), usnadníte nám přípravu sborníku (texty posílejte v běžných formátech txt, doc, odt apod. bez grafických úprav). Vyhodnocení autoři obdrží „humorné“ věcné ceny a diplomy. Vyhlašovatel si vymíní možnost některou cenu neudělit. Vyhlašovatel si vyhrazuje použití soutěžních prací na propagaci pro další ročníky a uveřejnění prací ve sborníku bez nároku na honorář pro autory.

Pokud se vyskytne zvlášť zdařilá práce, vítěz obdrží zvláštní putovní cenu, Řehčskou slepici nebo Řehčského kohouta, s právem používat titul kohout nebo slepice roku 2015. Pořadatelé vyhlásí event. i další

zvláštní ceny. Vyhlášení výsledků se uskuteční na jaře
(pravděpodobně 11. dubna 2015).

Adresa na zaslání soutěžních prací: Dr. Václav Franc, K Hájku 1724,
509 01 Nová Paka (na obálku uveďte heslo Řehečská slepice 2015)
nebo lze použít internetovou cestu: slepice@rehec.cz (anonymita
soutěžícího je pro porotu zachována v plném rozsahu i při zaslání práce
e-mailem). Další informace o průběhu soutěže lze nalézt na
www.rehec.cz.

V Řehči 1. října 2014

Za SRPŘ: Václav Franc

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičinského občana
Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již devatenáctým rokem
udělit

JIVÍNSKÉHO ŠTEFANA

za pozoruhodný kulturní počín roku a za dlouholetou kulturní
činnost

Nechceme, aby žádné z bohulibých konání zůstalo nepovšimnuto.

Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem
poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy se
rozpomenou, co hezkého se v roce 2014 v kultuře na okrese událo,
a přispějí k nominaci. Návrh na udělení Štefana může podat každý,
stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a
stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele. Své
návrhy zasílejte do 31. 12. 2014 na e-mailovou adresu:
jivinskystefan@seznam.cz nebo na adresu: Městské kulturní
středisko, Ladislav Stuchlík, Barákova 3, 507 81 Lázně Bělohrad,
tel. 603 163 180. V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o kulturní
počín v roce 2014 (I. kategorie), nebo o dlouhodobé zásluhy (za
nejméně 5 let činnosti - II. kat.).

Štefanská komise & Nadační fond Jičín – město pohádky
& Knihovna Václava Čtvrťka Jičín & Město Lázně Bělohrad &
Prochoroviny

POVÍDKY JOSEFA JINDRY - POZVÁNKA

Městská knihovna Fráni Šrámka
zve v úterý 7. října 2014 od 17:30 hod.
na program „POVÍDKY JOSEFA JINDRY,“
veselé povídky a fejetony, většinou ze Sobotecka,
zazní v podání paní Jany Ouředníkové a pana Josefa Horáčka,
kteří tak uvedou připravovanou novou knihu Josefa Jindry.
Přijďte a uslyšíte svůj smích!

POZVÁNKY

Literárně – hudební pásma spolku DIV:

Středa 8.října

Pecka - literárně-hudební pásmo "Volba"

Středa 15.října

Miletín -literárně-hudební pásmo
"Cestička k domovu"

Pátek 7.listopadu

Sobotka - literárně-hudební pásmo
"Cestička k domovu"

Úterý 11.listopadu

Jičín - Knihovna Václava Čtvrťka,
literárně-hudební pásmo k 1.světové válce
"Za císaře pána" v rámci celostátní akce Den poezie
viz <http://www.denpoezie.cz/>

Několikanásobný Řehečský kohout Jiří Šandera si společně se svojí ženou Broňou otevřeli v Jičíně svůj stánek, a to v rámci festivalu Jičín – město pohádky (od středy 10.září do neděle 14.září). Nabízeli v něm především knihy vydané ve vlastním nakladatelství. Celou nabídku můžete najít na stránkách <http://www.jirisandera.cz/>. V Jičíně představil milonický autor i své nové knihy leporela „RÝMOVÁNÍ SE ZVÍŘÁTKY I“ a „RÝMOVÁNÍ SE ZVÍŘÁTKY II“ a volné pokračování úspěšných Pohádek z kouzelné zahrady s názvem „CO VYPRÁVĚLA HOUPACÍ SÍŤ.“ Jsem rád, že jsem se mohl s Jiřím opět setkat!

Václav

Foto: Broňa Šanderová

MARTINSKÁ POETICKÁ JESEŇ 2014

Autorské čtení v pensionu Pohoda ve Vrcku (vpravo sedí Bohumír Procházka, zúčastněným čte hlavní organizátorka z Turčianskej knižnice v Martině Taťána Sivová). Foto přeposlala Libuše Matysíková.

Martinská poetická jeseň se letos konala ve dnech 19. až 21. září 2014 v Martině. Účastníci se následně přesunuli do pensionu Pohoda ve Vrcku, kde v okolí pensionu probíhaly další akce letošní „jeseň“. Akce se z Jičína účastnil Bohumír Procházka. Články o akci napsal pro Jičínský deník pod názvem „Návštěva Martina aneb Slovensko dnes“ (viz pondělí 29. září 2014

http://jicinsky.denik.cz/kultura_region/navsteva-martina-aneb-slovensko-dnes-20140929.html) a pro Prochoroviny (říjen 2014) (<http://www.mojejicinsko.cz/index.php/prochoroviny>).

Další fotografie najdete na stránkách martinské knihovny – viz:

http://www.tkmartin.sk/?fotogaleria&galeria=martinska_poeticka_jesen_19_9_21_9_2014

O akci informují stránky Literárního klubu Petra Bezruče, viz http://www.lkpb.cz/aktuality/stalo_se.htm, účastnice Dajana Zápalková z Klubu P. Bezruče ve Frýdku – Místku popisuje akci.

MĚLNICKÝ PEGAS PODVACÁTĚ

V sobotu 4.října se konalo v Kulturním domě v Mělníku vyhlášení jubilejního 20.ročníku literární soutěže Mělnický Pegas. Soutěž básníků a básnífk patří zřejmě k nejstarším soutěžím vůbec v „polistopadových“ Čechách a má svou tradici od roku 1995, od té doby se do města na soutoku sjíždějí pravidelně autoři z celé republiky.

Jubilejního 20.ročníku celostátní literární soutěže Mělnický Pegas 2014 se zúčastnilo 72 autorů a autorek z celé České republiky. Opět se soutěžilo ve čtyřech kategoriích - kategorie A, určené žákům a studentům do 15 let věku, kategorie B pro autory do 30 let věku, kategorie C pro básníky nad 30 let věku a kategorii D – autoři, kteří vydali sbírku. Porota musela pročíst 240 básní. Nejmladším účastníkem byla Nela Fialová z velké Dobré (9 let) a nejstarším Josef Brož (92 let).

Letošní jubilejní ročník inspiroval pořadatele k přípravě výstavy

k 20.výročí soutěže, která byla instalovaná ve vestibulu Masarykova kulturního domu. Na výstavě mohli zájemci vidět fotografie z minulých ročníků i přehledy oceněných autorů jednotlivých ročníků soutěže. Soutěže se za dvacet let

Mělničtí organizátoři před panelem výstavy k výročí soutěže.

zúčastnilo asi 1850 autorů, nejvíce v roce 2003 celkem 265, což je rekord soutěže.

První polovinu programu obstaral soubor Cesmína, což je sdružení důchodců, které zpívá a recituje. Mělnický Pegas s ním úzce spolupracuje. Vedle autorských básní a písní zazněla i vzpomínka na Karla Hašlera.

Ještě do přestávky promluvil předseda poroty Jaroslav Schnerch o letošním ročníku soutěže. Z jeho slov stojí za připomenutí, že vlastně vyhráli i ti neocenění, neboť nezavírají oči nad problémy a trápením druhých. Svou tvorbou dokážou pohládit, povzbudit a potěšit.

V následné přestávce nechyběly tradiční mělnické koblihy. Účastníci navíc mohli koupit i jednotlivé vystavené sbírky a knihy autorů, podiskutovat nad nimi a navázat nová přátelství. Zaujala mě historická skica Pavla Maláka „Mělník“, kterou chystá v dramatinizaci předvést mělnický spolek v listopadu. A potom sbírka kosmonoského autora Pavla Šubrta „Běžec na věčné trati.“

V druhé polovině potom průvodce pořadem Pavel Malák představil společně s recitátorkou Alenou Krtilovou tvorbu oceněných autorů a nakonec společně s hlavním porotcem Jaroslavem Schnerchem a duší spolku Zdenkou Líbalovou, předali vítězných autorům diplomy a ceny. Hudební předěly obstaral Marián Kořínek.

Osobností Pegasu byla letos vyhlášena básnířka (i nám dobře známá z jičínských vystoupení) Jindra Lírová.

A kdo získal ocenění. V kategorii „A“ zvítězila nejmladší účastnice talentová autorka z Velké Dobré u Kladna Nela Fialová. V kategorii B David Kořínek z Hradce Králové, v kategorii C Pavel Vydra z Pecky. Ten sice na vyhlášení nepřijel, ale mám pocit, že se jedná právě o jednoho našeho bývalého člena. Pokusím se zjistit víc. A v kategorii D vyhrál již vzpomínaný Pavel Šubrt z Kosmonos. Já jsem v této kategorii získal čestné uznání. Výsledky a oceněné práce můžete najít ve sborníčku – viz <http://www.pegasmelnik.wbs.cz/Melnicky-Pegas-2014.html> .

Zároveň byl vyhlášen i 21.ročník soutěže, který proběhne ve dnech 1.ledna až 31.května 2015 a jehož finále bude opět v říjnu v Mělníku.

Zdařilé dopoledne vyvrcholilo posezením v restauraci „U Císaře“, kde proběhla celá řada neformálních jednání. Václav

Josef Jindra oslaví v říjnu svoje významné životní jubileum.
Foto: Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 15. Číslo 10. Říjen 2014.

(5.října 2014)

www.ikobra.cz